

Cumhuriyet'in Destanı

– AytenDirier · 29 Ekim 2009

"Türk'e olumlu ve iyi bir şey veriniz,
Bunu reddetmesi ihtimali yoktur."
K.Atatürk

I. B Ö L Ü M

ATATÜRK VE CUMHURİYET

I

Bu millet, bu soylu millet Anadolu'da,
Yıkanmış sevgi ırmağında çağlar boyunca.
Mevlâna hoşgörüyü aşılarmış, Yunus Emre sevgiyi,
Hacı Bektaş belletmiş dört kapıda kardeşliği.
Batı'da kardeş kardeşi boğazlarken çıkar uğruna,
İnsanlar sevgi yumağı oluşturmuş Osmanlı'da.
Karıştırırken Avrupa'yı hallaç gibi Fransız İhtilâli,
Osmanlı'ya yabancı değil yaydığı fikirleri.
Her ne kadar başta bir hükümdar varsa da,
Halk hürriyet, eşitlik, kardeşlik, adalete hep aşına.
Tanzimat, Islâhat, Meşrutiyet denemeleri,
Yaklaştırmaktadır adım adım Cumhuriyet'e devleti.
Subaylar bu düşünceyle kıpır kıpır kaynamakta,
Düşünceyi eyleme dökecek adam ortamı kollamakta.

II

Paris'teki hürriyetçilerle, Fransız gazeteleri
Mustafa Kemal'in beynine sokmuştu cumhuriyeti.
Kapılar ardında okurdu arkadaşlarına gizli gizli,
Namık Kemal'in "Vaveyla" ile "Hürriyet Kasidesi"ni.
Serencamlara hazır bir ruhla, kendine alabildiğine güvenli
Selânik'te bir akşam yemeğinde dağıtmakta görevleri.
Gözlerde muzip ışıklar, O ise ciddi mi ciddi
Kendine başvekil yapar arkadaşı Nuri'yi.
"O birader sen ne olacaksın ki, başvekil yapmak için beni?"

"Bir adamı başvekil yapabilecek adam! " dedi.

III

Dünya Savaşı çökertirken bir bir cepheleri,
Çanakkale kahramanı belirler Misak-ı Milliyi.
İşgallerle şaşkın başkent ona aldırılmamakta,
Anadolu'ya görevli gitmek için adam kovalamakta.
Koparır geniş yetkilerle IX.Ordu Müfettişliğini,
Hedefine adım adım ilerler, düşüncesi hep gizli.
Millî bir sır gibi cumhuriyet yönetimini saklamakta,
Yapacaklarını sadece yakın arkadaşlarına çitlatmakta.
Mazhar Müfit küçük bir deftere yazar her şeyi,
Amacı ilerde unutkan hafızaları tazelemektir.
7/8 Temmuz gecesinin sabahı ağarmakta,
M.Kemal, Süreyya ve Mazhar'a halâ anlatmakta:
"Defterin bu sayfasını kimse görmemeli,
Zaferden sonra cumhuriyet olacak devlet yönetimi.
Zamanı gelince gereken yapılacak padişah hakkında,
Tesettür kalkacak, fesin yerini alacak şapka..."
İrkilen Mazhar'ın elinden düşer kalemi,
Hayalperestlikle suçlar Mustafa Kemal'i.
"Bunu zaman gösterir sen devam et yazmaya,
Arap harfleri kalkacak, Lâtin harfleri sırada."
"Cumhuriyeti ilân edelim yeter, Paşam kâfi!"
Diyen Mazhar, inanmaz bir tavırla kapar defterini.

Yıllar sonra dönülürken Kastamonu'dan Ankara'ya,
Meclis kapısında bekleyenleri afallatır manzara.
Başlarında şapkaıyla M.Kemal ve Diyanet İşleri Reisi,
"Kaçınıcı maddedeyiz?" diye utandırır Mazhar Müfit'i.
Gece gündüz düşünen adam milletini tanımakta,
Dayanma gücünün sınırını bilir, zamanı kollamakta.

IV

Tanzimat Edebiyatında, Dört Halife Devri bir cumhuriyetti,
Yobaz sözlüğünde ise cumhuriyet, "şapka" kadar gavûr idi.
Eski kafalar güvenmekte denetimlerindeki halka,

Ufukta beliren cumhuriyeti sürekli baltalamakta.
Hindistan'dan bile gelir M.Kemal'e halifelik teklifi,
O'nun gözü Batı'da, akli uygun zamanda idi.
Millî egemenlik verilmişti 23 Nisan'da halka,
Doğan çocuğun adı verilemedi o günkü koşullarda.
Lozan Konferansı sırasında tartışırken meclis sistemi,
Bundan yararlanmak isteyen Batılılar görüşmeleri kesti.
Yeni bir s a v a ş ihtimali belirirken ufukta,
Meclis seçimlerin yenilenmesini istedi bu durumda.
Lozan Antlaşmasını onayladı ikinci TB.M.Meclisi,
Başkent olarak seçti Kurtuluş Savaşı'nın beşiğini.
Adım adım yaklaşılmakta hedefe, çok yakında
Fethi Bey'in istifasıyla hükûmet değil, rejim bunalımda.
Meclis Hükûmeti sisteminde bakanlar tek tek seçilirdi,
Görüş ayrılıkları yüzünden kimse çoğunluğu elde edemedi.
Bunalımı aşmak için, değişiklik yapılmalı Anayasa'da,
Sorun uzun uzun tartışıldı Çankaya'da.
Abdurrahman Şeref der; "Çocuğa adını vermeli!"
29 Ekim 1923'te ilân edilir Türkiye Cumhuriyeti.
Günün akşamında her yerde toplar atılmakta,
Genç devletin CUMHURİYET oluşu kutlanmakta.
Rejimin adı konup, Kabine Sistemine geçildi,
Gazi Mustafa Kemal Paşa Cumhurbaşkanı seçildi.
Getirilirken Ali Fethi Bey Meclis Başkanlığına,
Cumhuriyet'in ilk hükûmetini kurar İsmet Paşa.
Atatürk gerçekleştirdiği en büyük iş görür CUMHURİYETİ
Onu sonsuza dek YAŞATMAK HEPİMİZİN G Ö R E V İ...

V

Atatürk, Mudanya yoluyla giderken Bursa'ya,
Yanına bir kadın yanaştı yaşlı zayıfça.
Etrafını saran kalabalığı yardı güçlkle,
Kolunu tutarak konuştu titrek bir sesle.
"Beni tanıdın mı oğul? Selânikte komşunuzdum
Bir oğlum var hayattaki tek umudum.
Demir yollarına alınması için tavsiyede bulundun,
Fakat müdür dinlemedi, Onu işe görmedi uygun.
Ne olur bir kere de sen söyle,

Oğlum aylak, işsiz kalmasın öyle."
Atatürk'ün çelik bakışları içtenlikle parladı,
Elleriyle geniş jestler yaparak haykırdı:
"Ođlunu almadılar mı? Ben tavsiye ettiğim halde!
Demek ki ođlun uygun deđildi işe."
Kadın kaybolurken kalabalık içinde,
Atatürk söyleniyordu inançlı bir sesle:
"İyi yapmışlar. Ne kadar iyi olmuş!
İşte Cumhuriyet'ten beklediğimiz sonuç..."

Ayten DİRİER